

R O M Â N I A
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
CONTESTAȚII ELECTORALE
SENTINȚA CIVILĂ NR. 132
Ședința publică din data de 01.05.2025
Curtea constituită din :
Președinte: MARIAN GOCIU
Grefier: ION CRISTIAN BĂLAN

Ministerul Public - Parchetul de pe lângă Curtea de Apel București a fost reprezentat de doamna procuror Cărășel Ioana - Ștefana

Pe rol se află soluționarea acțiunii, având ca obiect anulare hotărâre BEC, formulată de reclamanta Meta Platforms Ireland Limited, în contradictoriu cu pârâtul Biroul Electoral Central.

La apelul nominal făcut în ședință publică, la prima strigare, a răspuns reclamanta prin avocați, lipsind pârâtul.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, care a învederat faptul că s-a depus întâmpinare.

Reclamanta, prin avocat, depune răspuns la întâmpinare, însoțit de înscrisuri, precum și cererea de sesizare a CJUE, pe care le comunică și reprezentantului Ministerului Public.

Pentru a fi comunicate pârâtului înscrisurile depuse la acest termen, Curtea suspendă ședința de judecată până la ora 12:30.

La apelul nominal făcut în ședință publică, la a doua strigare, a răspuns reclamanta prin avocați, lipsind pârâtul.

Curtea pune în discuție cererea de sesizare a Curții de Justiție a Uniunii Europene, formulată de reclamantă.

Reclamanta, prin avocat, solicită admiterea cererii de sesizare a CJUE, considerând că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 267 din Tratatul privind funcționarea UE.

Întrebarea formulată tinde la o chestiune de interpretare a definiției actorului politic, respectiv dacă: „Trebuie articolul 3 punctul 4 litera (g) din Regulamentul nr. 2024/900 privind transparența și vizarea unui public-țintă în publicitatea politică care se referă la “orice persoană fizică sau juridică care reprezintă sau acționează în numele oricăreia dintre persoanele sau organizațiile menționate la literele (a)-(f) și care promovează obiectivele politice ale oricăreia dintre aceste persoane sau organizații interpretat ca incluzând o persoană fizică ce postează materiale promovând obiectivele persoanelor și organizațiilor menționate la punctele (a) la (f) într-o manieră repetitivă, dar care nu are o relație de apartenență, control sau reprezentare cu o asemenea persoană sau organizație?”

Interpretarea acestui text este problema juridică principală dedusă judecării în contestația formulată. Textul a fost altfel aplicat de BEC când a emis decizia contestată. Ținând cont de interpretarea propusă de BEC și de modul în care a aplicat această definiție a actorului politic prin decizia dată, se ajunge la o interpretare foarte extensivă a acestei calități juridice, cu consecința că persoane private care postează material politic din dorința acestora, ajung să fie calificate ca fiind actori politici și să fie supuse cerințelor unei asemenea calități.

BEC a făcut trimitere la o hotărâre a Curții de Apel București, conform căreia există criterii de departajare a celor două calități, persoană privată și actor politic, prin trimitere la preambulul regulamentului, respectiv pct. 22 și 30 din acest preambul.

Precizează că necesitatea unei relații juridice între o persoană privată și actor politic rezultă și din teza a II-a a pct. 33 a preambulului regulamentului. CJUE poate da o interpretare cu privire la necesitatea unei relații juridice de afiliere, de apartenență sau de altă natură între un personaj politic așa cum este definit și o persoană juridică care nu are formal o asemenea componentă. La lit. g nu există un element obiectiv și atunci se pune problema ce înseamnă persoană care acționează în numele sau în reprezentarea unei persoane, privind lit. a-g. Aceasta este esența întrebării adresate, fiind nevoie de o relație juridică pentru buna regulă a interpretării acestui regulament în conjuncție cu dreptul la liberă exprimare.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea cererii de sesizare a CJUE, nefiind o cerere veritabilă, care urmărește de fapt o modalitate concretă de soluționare pe fond a cauzei. Din motivarea acțiunii, rezultă că nemulțumirea reclamantei vizează faptul că BEC nu a probat relația de apartenență, control sau reprezentare a candidatului promovat, în sensul art. 3 pct. 4 din regulament. Consideră că nu este vorba de o veritabilă problemă de interpretare a noțiunii de actor politic, în sensul art. 3 pct. 4 lit. g din regulament.

Nefiind cereri formulate sau excepții invocate, Curtea acordă cuvântul asupra propunerii de probe.

Reclamanta, prin avocat, solicită încuviințarea probei cu înscrisuri.

Reprezentantul Ministerului Public solicită încuviințarea probei cu înscrisuri.

Curtea, în temeiul art. 255 raportat la art. 258 C.pr.civ., încuviințează părților proba cu înscrisurile aflate la dosarul cauzei, apreciind că este admisibilă potrivit legii și că poate duce la soluționarea cauzei.

Socotindu-se lămurită, potrivit art. 244 C.pr.civ., Curtea declară închisă cercetarea procesului și, în temeiul art. 392 C.pr.civ., acordă cuvântul asupra dezbaterii în fond a procesului.

Reclamanta, prin avocat, solicită admiterea contestației, așa cum a fost formulată.

Primul motiv pentru care a formulat contestația ține de modalitatea juridică de interpretare și aplicare a pct. g din regulament, respectiv în ce condiții poate o persoană, care nu este actor politic declarat în alte condiții, să i se aplice această prevedere.

Al doilea motiv pentru care a formulat contestația ține de lipsa motivării deciziei. Decizia nu este motivată, în sensul că, nu face o aplicare a legii la o situație de fapt. Motivarea se regăsește standard în multe alte decizii ale BEC întemeiate pe lit. g.

BEC încalcă și libertatea de exprimare, respectiv art. 11 din Carta Drepturilor Fundamentale ale UE, art. 30 din Constituție, art. 10 din CEDO, art. 70 din Codul Civil.

Când o platformă mare online face o anumită moderare de conținut trebuie să acorde o atenție sporită impactului măsurilor respective asupra drepturilor fundamentale.

Solicită cheltuieli de judecată pe cale separată.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea contestației, ca neîntemeiată. Consideră că hotărârea a fost motivată atât în fapt, cât și în drept. De asemenea, consideră că autorul postării acționează în calitate de actor politic în numele unui candidat, conform art. 3 pct. 4 lit. g din Regulamentul UE 900, iar materialul postat cuprinde îndemnul de a vota un candidat reprezentând un material publicitar politic, în sensul art. 16 alin. 5 din OUG nr. 1/2025. În mod corect, BEC a apreciat că este un material publicitar ilegal, deoarece încalcă prevederile art. 16 alin. 2 și 3 din OUG nr. 1/2025.

Curtea declară închise dezbaterile conform art. 394 C.pr.civ. și rămâne în pronunțare pe cererea de sesizare a CJUE, precum și pe fondul cauzei.

CURTEA

Deliberând asupra cererii de chemare în judecată, reține următoarele:

Prin cererea înregistrată pe rolul Curții de Apel București – Contestații Electorale, la data de 29.04.2025, sub nr. 2783/2/2025, reclamanta Meta Platforms Ireland Limited a chemat în judecată pe pârâțul Biroul Electoral Central, solicitând anularea Deciziei nr. 920/D/26.04.2025.

În motivarea cererii, a susținut că decizia contestată este vădit nelegală deoarece materialele postate nu reprezintă material publicitar politic. Decizia contravine dreptului comunitar, prin aceea că extinde în mod unilateral lista cuprinzătoare de persoane și entități care pot avea calitatea de „actor politic” și sunt deci supuși obligațiilor de etichetare a conținutului electoral postat.

În cazul de față, este evident că titularul postării nu se încadrează în niciuna dintre categoriile de la punctele (a) - (f) de la art. 3 pct. 4 din Regulamentul (UE) 2024/900. În atare condiții BEC a calificat titularul postării ca „actor politic” în temeiul art. 3 pct. 4 lit. g) din Regulamentul 2024/900.

Prin urmare, concluzia BEC privitoare la pretinsa încadrare pe punctul (g) al art. 3 pct. 4 din Regulamentul 2024/900 a fost făcută exclusiv „din observarea datelor și activității pe contul vizat”, iar nu în baza unei circumstanțe obiective sau a unei indicații clare cu privire la faptul că titularul are orice relație legală cu un alt tip de actor politic pentru a acționa în numele său și a promova obiectivele urmărite de acesta.

Prin această Decizie, BEC și-a arogat competența de a decide existența unei reprezentări politice informale pe baze pur subiective, precum și de a cenzura chiar și o simplă exprimare a unei simpatii politice sau susțineri din partea unei persoane care nu are o implicare de tipul celei prevăzută la art. (a) - (f) al art. 3 pct. 4 din Regulamentul 2024/900.

Decizia BEC contravine Regulamentul (UE) 2024/900, care la art. 3 pct. 4 conține lista exhaustivă a „actorilor politici”, constând în esență în persoane care dețin funcții electivă, candidați la asemenea funcții sau care sunt partide politice sau organizații politice sau persoanele care reprezintă aceste organisme sau acționează în numele lor. Însă persoanele care doar își expun punctele de vedere personale de natură politică, în contextul campaniei electorale, chiar și atunci când o fac în mod consistent și repetitiv, nu se încadrează în niciuna dintre categoriile de la art. 3 pct. 4 din Regulamentul (UE) 2024/900.

BEC nici nu a motivat corespunzător Decizia, întrucât nu a explicat în conținutul sau (i) care sunt „datele”, „activitatea”, (ii) „conținutul și frecvența mesajelor postate”, care ar justifica, în opinia BEC considerarea titularului postării ca reprezentând sau acționând în numele unui actor politic și de ce are loc prin aceste postări o promovare politică. Nu sunt arătate mesajele postate care ar duce la această concluzie, câte asemenea mesaje au fost postate și cât de des (e.g., frecvența la care BEC face trimitere), care sunt expresiile, cuvintele sau elementele care justifică stabilirea faptului că persoana care postează conținutul acționează în numele sau ca reprezentant al unui alt actor politic și/sau promovează obiectivele politice ale unui candidat.

Definiția actorului politic de la art. 3 pct. 4 lit. (g) din Regulamentul (UE) 2024/900 nu stabilește vreun criteriu de determinare a reprezentării sau a acționării în numele unui actor politic din cei stabiliți la literele (a) - (f). În condițiile în care eliminarea unei postări reprezintă o restrângere adusă libertății de exprimare, criteriul respectiv nu poate fi decât unul obiectiv și verificabil, iar nu unul stabilit doar pe baza unor aprecieri generale și care nici nu sunt aduse la cunoștința destinatarilor Deciziei în mod real și efectiv.

A redat în continuare pct. 33 al Preambulului Regulamentului (UE) 2024/900 și a susținut că a doua parte a paragrafului 33 este, de asemenea, foarte indicativă pentru domeniul de aplicare corect al definiției actorului politic. Preambulul se referă în mod expres la entitățile afiliate și subsidiare ale partidelor politice, denotând, prin urmare, o relație juridică între un actor politic principal și un actor politic asimilat. Interpretarea și aplicarea formulării reglementării de către BEC a ignorat această cerință a unei relații juridice care ar susține extinderea constrângerilor acestui statut la alte entități sau persoane decât cele definite în mod expres ca actori politici.

A mai arătat că decizia este susceptibilă de a încălca libertatea de exprimare și libertatea politică a persoanelor, care sunt libere să își exprime opiniile și simpatiile politice pe Platforma Facebook. În prezenta cauză dreptul la libertatea de exprimare a fost exprimat în limitele prevăzute de lege, iar calificarea conținutului postat pe Facebook ca aparținând unui

„actor politic”, neindividualizat, reprezintă un exces de putere comis de BEC, în sensul prevederilor art. 2 alin. (1) lit. n) din Legea 554/2004.

Pentru bună ordine, a arătat că excesul de putere a mai fost definit în literatura de specialitate de drept administrativ ca fiind „depășirea limitelor dreptului de apreciere aparținând autorităților administrației publice, autorităților publice în general, în realizarea scopului propus de legiuitor”. Totodată, a fost reținut că: „Scopul legii reprezintă ”limita legală” a dreptului de apreciere (a oportunității), limită la care se raportează judecătorul în contencios administrativ pentru a stabili caracterul ilegal al unui act administrativ, adică excesul de putere.”

Or, în prezenta cauză, BEC a realizat o analiză sumară, nemotivată, a conținutului postat pe Facebook - neputându-se concluziona pe baza probelor administrate (conform deciziei contestate) că acesta ar fi fost publicat de un actor politic. În acest sens, a precizat că nu se arată în niciun fel care ar fi motivele pentru care libertatea de exprimare nu ar trebui protejată, dându-se astfel prevalență unei prezumții abuzive că orice conținut publicat de o anumită persoană, în mod sau repetat, ar reprezenta conținut postat de un actor politic.

Astfel, BEC nu a arătat în ce mod conținutul și frecvența postărilor ar fi depășit „sfera opiniilor politice exprimate cu titlu personal” sau mai mult decât atât, că o astfel de conduită ar fi fost realizată „în numele unui candidat, promovând obiectivele politice ale acestuia”.

Având în vedere cele de mai sus, a apreciat că Decizia BEC se impune a fi anulată, inclusiv ca urmare a creării unei ingerințe nepermise într-o societate democratică în ceea ce privește dreptul la libertatea de exprimare.

Pârâtul a formulat **întâmpinare**, prin care a solicitat respingerea acțiunii, ca neîntemeiată.

Pârâtul a precizat că dobândesc calitate de actor politic inclusiv persoanele fizice care, deși nu dețin funcții electivă sau funcții publice ori calitatea de afiliați politici, acționează ca un actor politic de facto (de fapt), întrucât postează pe conturile personale, deschise pe platformele online foarte mari exclusiv în scop electoral, în mod preponderent și repetitiv, cu potențial de influențare a electoratului, materiale al căror scop principal nu este exercitarea propriei libertăți de exprimare prin promovarea opiniei sale personale, ci promovarea obiectivelor politice ale unui singur candidat la un mandat electiv, în determinarea calității de actor politic relevantă prezentând, alături de alte elemente, inclusiv conținutul materialului publicat pe platformă, frecvența și asiduitatea mesajelor.

În speță, în ceea ce privește materialul care a făcut obiectul analizei în cadrul Deciziei nr. 920D/12.04.2025, pârâtul a menționat că prezintă relevanță faptul că respectivul cont a fost creat pentru a acționa în numele unui candidat, promovând obiectivele politice ale acestuia, conținutul și frecvența mesajelor postate depășind sfera opiniilor politice exprimate cu titlu personal. S-a avut în vedere conținutul cu caracter electoral și conținând un îndemn la vot clar exprimat, ceea ce a determinat reținerea calității de actor politic și luarea unei decizii coresponsuzătoare. Or, o atare activitate derulată în perioada campaniei electorale excedează limitelor dreptului la libertatea de exprimare.

Astfel, față de susținerile reclamantei referitoare la îngrădirea dreptului la libertatea de exprimare, a apreciat că, prin decizia contestată nu au fost încălcate dispozițiile art. 30 alin. (1) din Constituția României, republicată, privind exercitarea libertății de exprimare.

Reclamanta a formulat **răspuns la întâmpinare**, prin care a reiterat susținerile din cererea de chemare în judecată și a solicitat admiterea acțiunii, așa cum a fost formulată.

Totodată, reclamanta a formulat **cerere de sesizare a CJUE în vederea pronunțării unei hotărâri preliminare** în legătură cu următoarele probleme de a căror corectă interpretare a dreptului Uniunii Europene depinde în mod fundamental soluționarea prezentei cauze:

1. Trebuie Articolul 3 punctul 4 litera (g) din Regulamentul nr. 2024/900 privind transparența și vizarea unui public-țintă în publicitatea politică care se referă la “orice persoană fizică sau juridică care reprezintă sau acționează în numele oricăreia dintre persoanele sau organizațiile menționate la literele (a)-(f) și care promovează obiectivele

politice ale oricăreia dintre aceste persoane sau organizații interpretat ca incluzând o persoană fizică ce postează materiale promovând obiectivele persoanelor și organizațiilor menționate la punctele (a) la (f) într-o manieră repetitivă, dar care nu are o relație de apartenență, control sau reprezentare cu o asemenea persoană sau organizație?

Decizia nu cuprinde niciun element factual susceptibil să indice că persoana fizică ce a postat respectivul material are orice relație de apartenență, control sau reprezentare cu oricare dintre persoanele sau organizațiile prevăzute la punctele de la (a) la (f) ale articolului 3 punctul 4 din Regulamentul 2024/900.

În primul rând, Decizia a făcut o greșită interpretare și aplicare a definiției „actorului politic” prevăzută la articolul 3 punctul 4 din Regulamentul nr. 2024/900, extinzând domeniul de aplicare al acesteia la titularii de cont cu privire la care nu ar trebui considerat că au o asemenea calitate. Această interpretare contravine literei și spiritului Regulamentului nr. 2024/900 care prevede o enumerare limitativă, clară și exhaustivă, a persoanelor și entităților care sunt actori politici și care sunt subiecții obligațiilor relevante în legătură cu publicitatea politică.

În al doilea rând, considerând în mod eronat opiniile politice personale ale unei persoane drept „material publicitar politic”, Decizia încalcă principiul libertății de exprimare prevăzut de art. 30 din Constituția României și de art. 11 din Carta Drepturilor Fundamentale ale Uniunii Europene, prin impunerea eliminării unui conținut care privește doar o exprimare a unor opinii politice în general. În timp ce o interferență cu libertatea de exprimare poate în anumite cazuri să fie necesară, dacă este prevăzută de lege și este necesară într-o societate democratică pentru urmărirea unui anumit interes general, aceasta nu justifică faptul că o autoritatea națională care aplică cu totul extensiv o definiție a „actorului politic” să solicite înlăturarea unor opinii personale postate de persoane fizice fără nicio relație dovedită cu un „actor politic”.

În speță, este incidentă instituția întrebării preliminare, întrebarea formulată fiind admisibilă de principiu, întrucât:

(a) este evident că aspectele abordate privesc interpretarea unui Regulament al Parlamentului European și al Consiliului, deci a unor acte adoptate de instituții ale Uniunii Europene;

(b) chestiunile sunt invocate în fața instanțelor naționale ale României;

(c) lămurirea chestiunilor este necesară pentru pronunțarea unei hotărâri legale în procesul pe rol privitor la contestarea Deciziei BEC - aspect care va fi detaliat în secțiunile ulterioare, pentru întrebarea propusă;

(d) nicio asemenea clarificare necesară nu a fost stabilită în hotărâri anterioare ale CJUE.

La termenul din 01.05.2025, Curtea, în temeiul art. 255 raportat la art. 258 C.pr.civ., a încuviințat părților proba cu înscrisurile aflate la dosarul cauzei, apreciind că este admisibilă potrivit legii și că poate duce la soluționarea cauzei.

În cauză, s-a administrat proba cu înscrisuri.

Analizând cererea de chemare în judecată, Curtea reține următoarele:

Referitor la **cererea de sesizare a CJUE** cu întrebarea: Trebuie Articolul 3 punctul 4 litera (g) din Regulamentul nr. 2024/900 privind transparența și vizarea unui public-țintă în publicitatea politică ce se referă la “orice persoană fizică sau juridică care reprezintă sau acționează în numele oricăreia dintre persoanele sau organizațiile menționate la literele (a)-(f) și care promovează obiectivele politice ale oricăreia dintre aceste persoane sau organizații” să fie interpretat ca incluzând o persoană fizică ce postează materiale promovând obiectivele persoanelor și organizațiilor menționate la punctele (a) la (f) într-o manieră repetitivă, dar care nu are o relație de apartenență, control sau reprezentare cu o asemenea persoană sau organizație?

Potrivit art. 267 TFUE „Curtea de Justiție a Uniunii Europene este competentă să se pronunțe, cu titlu preliminar, cu privire la:

- (a) interpretarea tratatelor;
- (b) validitatea și interpretarea actelor adoptate de instituțiile, organele, oficiile sau agențiile Uniunii;

În cazul în care o asemenea chestiune se invocă în fața unei instanțe dintr-un stat membru, *această instanță poate, în cazul în care apreciază că o decizie în această privință îi este necesară pentru a pronunța o hotărâre, să ceară Curții să se pronunțe cu privire la această chestiune.* În cazul în care o asemenea chestiune se invocă într-o cauză pendinte în fața unei instanțe naționale ale cărei decizii nu sunt supuse vreunei căi de atac în dreptul intern, această instanță este obligată să sesizeze Curtea. În cazul în care o asemenea chestiune se invocă într-o cauză pendinte în fața unei instanțe judecătorești naționale privind o persoană supusă unei măsuri privative de libertate, Curtea hotărăște în cel mai scurt termen.”

Prezenta hotărâre este supusă recursului în termen de 5 zile de la pronunțare conform art. 68 alin. 1 din Legea nr. 370/2004 corelat cu art. 999 Cod procedură civilă, astfel că sesizarea CJUE reprezintă o facultate a instanței de judecată și nu o obligație.

Cu toate acestea, procedând la analizarea temeiniciei sesizării, Curtea reține că potrivit hotărârii pronunțate de Curtea de Justiție a UE în cauza Cilfit (Hotărârea CJCE din 06.10.1982, SRL CILFIT și alte 54 de societăți c./ Ministerului Sănătății și Lanificio di Gavardo Spa, 283/81, EU:C:1982:335, par.), instanța trebuie să aprecieze dacă o decizie a CJUE de lămurire a unei chestiuni de dreptul UE îi este necesară pentru a pronunța soluția în cauza dedusă judecării în urma analizării următoarelor condiții: litigiul să implice o problemă de interpretare a dreptului unional; decizia Curții de Justiție să fie utilă pentru soluționarea litigiului cu care este învestită instanța națională; să nu existe o jurisprudență a Curții care a soluționat aspectul de drept respectiv; aplicarea corectă a dreptului UE să nu se impună într-un mod atât de evident, încât să nu lase loc niciunei îndoieli rezonabile privind modul de rezolvare a întrebării adresate.

Astfel, prima condiție presupune ca litigiul să implice o problemă de interpretare a dreptului unional, iar în cazul în care implică o astfel de problemă, a doua condiție este reprezentată de utilitatea deciziei Curții de Justiție asupra unui aspect de drept unional pentru soluționarea litigiului cu care este învestită instanța națională.

La punctele 13 și 14 din cauza Cilfit, Curtea a menționat a treia condiție, care este de natură să înlăture chiar și obligația de sesizare a instanțelor naționale ale căror hotărâri nu sunt supuse unei căi de atac: existența unei jurisprudențe a Curții care a soluționat aspectul de drept respectiv (teoria actului clarificat – „*acte éclairé*”).

În cadrul acestei condiții Curtea a menționat două situații: fie întrebarea adresată este identică din punct de vedere material cu o întrebare care a făcut deja obiectul unei hotărâri preliminare într-o cauză similară, fie răspunsul la întrebarea adresată rezultă dintr-o jurisprudență consacrată a Curții care a soluționat aspectul de drept respectiv, indiferent de natura procedurilor care au condus la această jurisprudență și chiar în absența unei identități stricte a întrebărilor în litigiu.

Jurisprudența Curții de Justiție reprezintă un izvor de drept al Uniunii Europene, iar locul pe care îl ocupă în ierarhia izvoarelor dreptului unional este diferit, în funcție de norma pe care o interpretează, deoarece interpretarea face corp comun cu norma sau documentul interpretat.

Așadar, instanțele naționale trebuie să studieze jurisprudența Curții de Justiție a UE incidentă cu privire la norma de drept unional aplicabilă litigiului și chiar să realizeze o minimă interpretare ori corelare a diferitelor considerente pentru a evalua necesitatea apelării la procedura trimiterii preliminare.

A patra condiție constă în faptul că aplicarea corectă a dreptului UE se poate impune într-un mod atât de evident, încât să nu lase loc niciunei îndoieli rezonabile privind modul de rezolvare a întrebării adresate (punctul 16; teoria actului clar – „*acte clair*”). Curtea a adăugat faptul că, prioritar, instanța națională trebuie să fie convinsă că acest aspect se impune într-un mod la fel de evident și instanțelor naționale ale celorlalte state membre și Curții de Justiție.

Dacă instanța națională constată că nu este îndeplinită cel puțin una dintre condițiile enumerate, atunci nu mai este necesară sesizarea CJUE cu o întrebare preliminară.

Curtea reține că în cauza de față nu este îndeplinită a patra condiție, deoarece conform art. 52 alin. 3 din Carta drepturilor fundamentale a UE “În măsura în care prezenta cartă conține drepturi ce corespund unor drepturi garantate prin Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, înțelesul și întinderea lor sunt aceleași ca și cele prevăzute de convenția menționată. Această dispoziție nu împiedică dreptul Uniunii să confere o protecție mai largă”.

Conform art. 11 alin. 1 din Cartă “Orice persoană are dreptul la libertatea de exprimare. Acest drept cuprinde libertatea de opinie și libertatea de a primi sau de a transmite informații sau idei fără amestecul autorităților publice și fără a ține seama de frontiere.”

Dreptul în discuție are aceeași întindere și înțeles precum art. 10 din Convenție europeană a drepturilor omului. Alegerile libere și libertatea de exprimare, inclusiv libertatea de dezbateră politică, stau la baza oricărui regim democratic. Cele două drepturi sunt interdependente și se consolidează reciproc. Este deosebit de important ca, în perioadele preelectorale, să se permită libera circulație a opiniilor și informațiilor de orice fel (cauzele CEDO Orlovskaya Iskra împotriva Rusiei, pct. 110; Cheltsova împotriva Rusiei, pct. 96; Długołęcki împotriva Poloniei, pct. 40; Bowman împotriva Regatului Unit (MC), pct. 42). Acest principiu se aplică atât alegerilor naționale, cât și celor locale (cauzele Cheltsova împotriva Rusiei, pct. 96; Kwiecień împotriva Poloniei, pct. 48).

Referindu-se la lucrările pregătitoare pentru art. 3 din Protocolul nr. 1, Curtea EDO a subliniat că sintagma „condițiile care asigură libera exprimare a opiniei poporului cu privire la alegerea corpului legislativ” implică, în esență, pe lângă libertatea de exprimare deja protejată de altfel de art. 10 din Convenție, principiul egalității de tratament pentru toți cetățenii în exercitarea dreptului lor de vot și a dreptului lor de a candida la alegeri (cauza Mathieu-Mohin și Clerfayt împotriva Belgiei, pct. 54).

În anumite circumstanțe, aceste drepturi pot să intre în conflict, ceea ce poate conduce la a considera că este necesar, înainte sau în timpul alegerilor, să se prevadă anumite restricții privind libertatea de exprimare care, în mod normal, nu ar fi admisibile, pentru a garanta „libera exprimare a opiniei poporului cu privire la alegerea corpului legislativ”. Curtea a recunoscut că, punând în balanță aceste două drepturi, statele contractante dispun de o marjă de apreciere, așa cum se întâmplă în general la organizarea sistemului lor electoral [cauzele Animal Defenders International împotriva Regatului Unit (MC), pct. 123; Oran împotriva Turciei, pct. 52; Bowman împotriva Regatului Unit (MC), pct. 43].

Aplicând aceste statuări ale Curții EDO, instanța reține că nu există nicio îndoială cu privire la faptul că dreptul la libera exprimare, prevăzut de art. 11 din Cartă, poate fi supus anumitor restricții atunci când vine în conflict cu dreptul cetățenilor de a-și exprima votul în mod liber, restricții care trebuie să îndeplinească toate condițiile prevăzute de art. 52 alin. 1 din Cartă: “Orice restrângere a exercițiului drepturilor și libertăților recunoscute prin prezenta cartă trebuie să fie prevăzută de lege și să respecte substanța acestor drepturi și libertăți. Prin respectarea principiului proporționalității, pot fi impuse restrângeri numai în cazul în care acestea sunt necesare și numai dacă răspund efectiv obiectivelor de interes general recunoscute de Uniune sau necesității protejării drepturilor și libertăților celorlalți.”

Or, tocmai reglementarea art. 3 pct. 4 din Regulamentul (UE) nr. 2024/900 privind al Parlamentului European și al Consiliului din 13 martie 2024 privind transparența și vizarea unui public-țintă în publicitatea politică, privind definiția “actor politic” reprezintă o restrângere în exercitarea dreptului la liberă exprimare, însă este prevăzută de lege, este necesară pentru a asigura obiectivul legitim de interes general al transparenței publicității politice electorale, pentru a proteja dreptul cetățenilor de a-și exprima opinia cu privire la alegerile electorale precum și dreptul competitorilor electorali de a-și desfășura campania electorală în condiții de echitate, iar restricțiile sunt proporționale cu acest interes și cu scopul protejării drepturilor enunțate.

De asemenea, lit. g) a acestei dispoziții legale se referă la faptul că „actor politic” este orice persoană fizică sau juridică care reprezintă sau acționează în numele oricăreia dintre persoanele sau organizațiile menționate la literele (a)-(f) și care promovează obiectivele politice ale oricăreia dintre aceste persoane sau organizații.

Această dispoziție legală se corelează cu pct. 21 și 22 din preambulul regulamentului, conform cărora nu există o definiție a publicității politice sau a materialelor publicitare politice, însă aceasta ar trebui să *acopere numeroasele forme pe care le poate lua publicitatea politică*, precum și *orice mijloace și modalități de publicare sau difuzare* în cadrul Uniunii, inclusiv promovarea indirectă prin persoane interpuse. Or, interpretarea oferită de către reclamantă, în sensul că pentru a fi aplicabil art. 3 pct. 4 lit. g) din Regulamentul (UE) nr. 2024/900 ar trebui să existe o legătură juridică între persoana care realizează materialul publicitar și persoanele sau organizațiile menționate la literele (a)-(f), reprezintă în realitate o *restrângere* a domeniului de aplicare a noțiunii “actor politic” în mod vădit contrară considerentelor din Regulament menționate.

Argumentul reclamantei privind considerentul 33 din preambulul aceluiași regulament nu înlătură concluzia de mai sus, deoarece acest considerent se referă la *inclusiunea în noțiunea de actor politic* a entităților afiliate și a celor subsidiare ale unui partid politic înființate, cu sau fără personalitate juridică, pentru a îl sprijini sau a urmări îndeplinirea obiectivelor sale. Așadar, acest considerent pune accentul pe *adăugarea* în cuprinsul definiției de “actor politic” a unor astfel de persoane și entități și nu are semnificația că doar aceste persoane și entități ar putea fi actori politici.

Prin urmare, răspunsul la întrebarea cu care reclamanta solicită ca instanța să sesizeze CJUE este evident pentru orice instanță de judecată din spațiul UE, dincolo de orice îndoială, în sensul că articolul 3 punctul 4 litera (g) din Regulamentul nr. 2024/900 trebuie să fie interpretat ca incluzând orice persoană fizică ce postează materiale promovând obiectivele politice ale persoanelor și organizațiilor menționate la punctele (a) la (f), dacă din modul în care acționează sau din alte elemente reiese că reprezintă sau acționează în numele acestora, indiferent dacă între persoana fizică ce a realizat postarea și persoanele și organizațiile menționate la punctele (a) la (f) există sau nu un raport contractual sau o relație juridică.

Prin urmare, Curtea va respinge cererea de sesizare a CJUE cu întrebarea menționată, ca neîntemeiată.

Pe fondul cauzei, în fapt, prin Decizia nr. 920/D/26.04.2025 pârâtul a admis plângerea înregistrată sub nr. 1751C/BEC/P.R.2025/25.04.2025 în ceea ce privește materialul publicat pe platforma online foarte mare Facebook de utilizatorul cu indicativul/identificatorul Vacaru Marius Silviu - URL <https://www.facebook.com/profile.php?id=100004654716032>, la data de 23 aprilie 2025, la următorul URL: <https://www.facebook.com/reel/1012149057553950>. A dispus eliminarea, de către Meta Platforms Limited din Irlanda, furnizorul serviciului de platformă online foarte mare Facebook, a conținutului ilegal constând în materialul analizat și a tuturor materialelor conexe acestuia.

În ceea ce privește criticile vizând motivarea deciziei contestate, Curtea reține că nu sunt întemeiate. Absența motivării actului administrativ favorizează emiterea unor acte administrative abuzive, în condițiile în care absența motivării lipsește de orice eficiență controlul judecătoresc al actelor administrative, prin urmare motivarea reprezintă o obligație generală, aplicabilă oricărui act administrativ, ea reprezintă o condiție de legalitate externă a actului, care face obiectul unei aprecieri în concret, după natura acestuia și contextul adoptării sale, iar obiectivul său este prezentarea într-un mod clar și neechivoc a raționamentului instituției emitente a actului.

Așadar, a motiva implica a face cunoscute cu claritate elementele de fapt și de drept care permit înțelegerea și aprecierea legalității sale, iar importanța acestei exigențe depinde în mod considerabil de natura actului, de contextul juridic în care el intervine, precum și de interesele pe care destinatarii actului ar putea să le aibă în primirea acestor explicații și deci motivarea trebuie să permită judecătorului să exercite un control asupra elementelor de fapt și de drept care au servit drept bază de exercitare a puterii de apreciere.

De altfel, și în jurisprudența comunitară s-a reținut că motivarea trebuie să fie adecvată actului emis și trebuie să prezinte de o manieră clară și neechivocă algoritmul urmat de instituția care a adoptat măsura atacată, astfel încât să li se permită persoanelor vizate să stabilească motivarea măsurilor și, de asemenea, să permită curților comunitare competente să efectueze revizuirea actului. Astfel cum a decis Curtea Europeană de Justiție, *amplerea și detalierea motivării depind de natura actului adoptat, iar cerințele pe care trebuie să le îndeplinească motivarea depind de circumstanțele fiecărui caz*. O motivare insuficientă sau greșită este considerată a fi echivalentă cu o lipsă a motivării actelor. Mai mult decât atât, insuficiența motivării sau nemotivarea atrage nulitatea sau nevalabilitatea actelor comunitare (cauza C - 41/1969). O detaliere a motivelor este necesară și atunci când instituția emitentă dispune de o largă putere de apreciere, căci motivarea conferă actului transparență, persoanele vătămate putând verifica dacă actul este corect fundamentat și, în același timp, permite exercitarea de către curte a controlului jurisdicțional (cauza C - 509/1993).

În cauza de față, decizia contestată prezintă actul de sesizare a pârâtului, motivele de fapt reținute, respectiv materialul încărcat pe platforma administrată de către reclamantă, temeiurile de drept aplicabile și analiza pârâtului cu privire la încadrarea materialului respectiv în temeiurile de drept aplicabile.

Contrar argumentelor reclamantei, Curtea constată că decizia contestată a fost motivată corespunzător, chiar dacă aceasta se aseamănă cu alte decizii emise de către același pârât.

În drept, art. 16 alin 1 - 3 din OUG nr. 1/2025 a instituit o asimilare integrală a definițiilor prevăzute în cadrul Regulamentului (UE) nr. 2024/900 privind publicitatea politică, realizată de către actorii politici.

Conform art. 16, alin. (5) din OUG 1/2025 și art. 1, alin. (1) din Hotărârea AEP nr. 9/2025, pentru ca un material să fie considerat material publicitar politic, trebuie să îndeplinească următoarele condiții în mod cumulativ:

- a) Să fie pregătit, editat, prelucrat, plasat, promovat, publicat, distribuit și/sau difuzat în campania electorală *de către un actor politic*;
- b) Să fie un material scris, tipărit, audio, video sau o imagine, *indiferent de mediul de diseminare*;
- c) *Să îndeplinească condițiile în mod direct sau indirect să aleagă sau să nu aleagă, să voteze sau să nu voteze un candidat*.

Așadar, condiția esențială este ca materialul să fie pregătit și distribuit de către un actor politic, în caz contrar, materialul respectiv nu poate fi considerat material publicitar politic, indiferent de conținutul acestuia.

Art. 3 pct. 4 din Regulamentul (UE) nr. 2024/900 identifică actorii politici în următoarele categorii:

„actor politic” înseamnă oricare dintre următoarele:

- (a) un partid politic în sensul definiției de la articolul 2 punctul 1 din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 1141/2014 sau o entitate legată direct sau indirect de sfera de activitate a unui astfel de partid politic;
- (b) o alianță politică în sensul definiției de la articolul 2 punctul 2 din Regulamentul (UE, Euratom) nr 1141/2014;
- (c) un partid politic european în sensul definiției de la articolul 2 punctul 3 din Regulamentul (UE, Euratom) nr 1141/2014;
- (d) un candidat la orice mandat electiv sau deținătorul unui mandat electiv, de la nivelul Uniunii sau de la nivel național, regional și local sau la oricare dintre funcțiile de conducere din cadrul unui partid politic;
- (e) un membru din cadrul instituțiilor Uniunii, cu excepția Curții de Justiție a Uniunii Europene, a Băncii Centrale Europene și a Curții de Conturi, sau din cadrul administrației unui stat membru de la nivel național, regional sau local;
- (f) o organizație de campanie politică cu sau fără personalitate juridică, înființată exclusiv în scopul de a influența rezultatul unui scrutin sau al unui referendum;

(g) orice persoană fizică sau juridică care reprezintă sau acționează în numele oricăreia dintre persoanele sau organizațiile menționate la literele (a)-(f) și care promovează obiectivele politice ale oricăreia dintre aceste persoane sau organizații;"

Curtea constată că utilizatorul Facebook cu indicativul/identificatorul Vacaru Marius Silviu - URL <https://www.facebook.com/profile.php?id=100004654716032>, a postat la data de 23 aprilie 2025 peste 40 de materiale în care îndeamnă alegătorii să voteze cu un anumit candidat la alegerile prezidențiale din anul 2025 ori să nu voteze un alt candidat (verificare efectuată de către instanță prin accesarea paginii respective și aplicarea filtrului - dată).

Având în vedere frecvența deosebit de mare cu care utilizatorul respectiv a postat astfel de mesaje în decursul unei singure zile, precum și faptul că în fiecare zi din campania electorală utilizatorul a postat zeci de mesaje similare de susținere a unui candidat, Curtea reține că în mod corect a stabilit pârâțul că utilizatorul Vacaru Marius Silviu are calitatea de "actor politic" în sensul art. 3 pct. 4 lit. g) din Regulamentul (UE) nr. 2024/900, acționând în interesul promovării unui candidat.

Curtea mai observă că, în mod indubitabil, mesajul din materialul analizat reprezintă un îndemn indirect către cetățeni să îl voteze pe un anumit candidat alegerile prezidențiale, astfel că reprezintă un material publicitar politic în sensul art. 16 alin 1 - 3 din OUG nr. 1/2025 și al art. 36 alin. 7 din Legea nr. 334/2006. Cu toate acestea, materialul nu a fost etichetat conform art. 16 alin. 2 din OUG nr. 1/2025.

Curtea mai constată că dispoziții legale enunțate care califică materialul politic publicitar ca nelegal în situația nerespectării condițiilor de publicare, deși reprezintă ingerințe în dreptul la libertatea de exprimare, sunt clare și previzibile, corespund interesului general ca alegerile electorale să se desfășoare în condiții de echitate și cu respectarea principiilor prevăzute de art. 1 alin. 1 din Legea nr. 334/2006, iar scopul urmărit este proporțional cu ingerința în acest drept, astfel, că nu au fost încălcate art. 30 din Constituție, art. 70 Cod civil, art. 10 CEDO și nici art. 11 din Carta drepturilor fundamentale a UE.

Având în vedere toate considerentele enunțate supra, Curtea va respinge contestația ca neîntemeiată.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE**

Respinge cererea de sesizare a Curții de Justiție a Uniunii Europene formulată de contestator, ca neîntemeiată.

Respinge contestația formulată de reclamanta Meta Platforms Ireland Limited, cu sediul ales la SCA Bondoc și Asociații, în str. Londra nr. 34, sector 1, București, în contradictoriu cu pârâțul Biroul Electoral Central, cu sediul în str. Eugeniu Carada nr. 1, sector 3, București, ca neîntemeiată.

Cu recurs în 5 zile de la pronunțare. Cererea de recurs se depune la Curtea de Apel București, sub sancțiunea nulității.

Hotărârea se comunică de îndată Autorității Electorale Permanente.

Pronunțată azi, 01.05.2025, prin punerea soluției la dispoziția părților, prin mijlocirea grefei instanței.

**Președinte
Marian Gociu**

Cristian Bălan

**Grefier
Ion**